

Sag C-797/19**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

24. oktober 2019

Forelæggende ret:

Bundesfinanzhof (Tyskland)

Afgørelse af:

13. marts 2019

Sagsøger og revisionsappellant:

B-GmbH

Sagsøgt og revisionsindstævnt:

Finanzamt D

Hovedsagens genstand

Skjulte udbytteudlodninger foretaget af et anpartsselskab, hvis eneste selskabsdeltager er en kommune – ikke-anvendelse af princippet om, at de skjulte udbytteudlodninger skal genindregnes i selskabets indkomst uden for regnskabet – spørgsmål, om dette udgør statsstøtte

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Fortolkning af EU-retten, artikel 267 TEUF

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at der er tale om statsstøtte, som er omfattet af denne bestemmelse, når et kapitalselskabs (vedvarende) underskud hidrørende fra en økonomisk aktivitet, der udføres uden omkostningsdækkende vederlag, i henhold til en medlemsstats lovgivning ganske vist principielt skal anses for skjulte

udbytteudlodninger og derfor ikke må reducere et kapitalselskabs overskud, men vedvarende underskudsgivende aktiviteter i kapitalselskaber, hvor offentligtretlige juridiske personer direkte eller indirekte har et flertal af stemmerne, ikke har disse retlige konsekvenser, når de pågældende aktiviteter udføres af trafik-, miljø-, social-, kultur-, uddannelses- eller sundhedspolitiske grunde?

Anførte fællesskabsforskrifter

Artikel 107 TEUF og 108 TEUF

Anførte nationale retsforskrifter

Körperschaftsteuergesetz (lov om selskabsskat, herefter »KStG«) som affattet ved Jahressteuergesetz 2009 (den årlige skattelov for 2009, herefter »Jahressteuergesetz 2009«), § 4, stk. 6, § 8, stk. 3, andet punktum, § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, og andet punktum, § 8, stk. 9, § 34, stk. 6

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Sagsøgeren og revisionsappellanten, et anpartsselskab efter tysk ret (Gesellschaft mit beschränkter Haftung, GmbH), forsyner borgere, handel, industri, landbrug og offentlige institutioner med energikilder, vand og telekommunikation. Desuden driver og administrerer sagsøgeren bl.a. også svømmehaller. By A ejer alle anparterne i sagsøgeren. Sagsøgeren er dermed et såkaldt kommunalt selskab.
- 2 I 1998 overtog sagsøgeren en svømmehal fra by A. Efter at by A i første omgang havde overdraget administrationen af svømmehallen til et helejet datterselskab, som ophørte med at varetage driften af svømmehallen i begyndelsen af 2002, drev sagsøgeren igen svømmehallen selv i de omtvistede år (2002 og 2003). Driften af svømmehallen gav underskud i de omtvistede år 2002 og 2003.
- 3 I forbindelse med en skattekontrol hos sagsøgeren var kontrollanten af den opfattelse, at underskuddene hidrørende fra sagsøgerens egen drift af svømmehallen skulle anses for skjulte udbytteudlodninger. Sagsøgte og revisionsindstævnte var ganske vist principielt indforstået med kontrollantens konstateringer, men anså dog ikke de ovennævnte underskud for skjulte udbytteudlodninger, men for ikke-fradragsberettigede driftsomkostninger og udstedte den 15. december 2011 skatteopgørelser i overensstemmelse hermed.
- 4 Klagerne herover blev i vidt omfang forkastet. Underskuddene hidrørende fra sagsøgerens egen drift af svømmehallen blev i klageafgørelsen af 30. april 2013 anerkendt som ikke-fradragsberettigede driftsomkostninger med [...] EUR (2002) og [...] (2003). Derefter blev der iværksat et søgsmål, hvorved Finanzgericht Mecklenburg-Vorpommern (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager i Mecklenburg-Vorpommern, herefter »FG«) ved dom af 22. juni 2016 frifandt

sagsøgte. FG kvalificerede dog underskuddene i de omtvistede år som skjulte udbytteudlodninger til sagsøgerens selskabsdeltager, by A.

- 5 Sagsøgeren har iværksat revisionsanke til prøvelse af denne afgørelse, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af materiel ret.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 6 Et selskab kan fordele sine indtægter åbent i henhold til selskabsretlige bestemmelser eller i skjult form. Den skjulte fordeling af indtægter betegnes som skjulte udbytteudlodninger. Sådanne skjulte udlodninger må ikke reducere overskuddet og skal i henhold til KstG's § 8, stk. 3, andet punktum, (gen)indregnes i selskabets indkomst uden for regnskabet. Retsinstrumentet skjulte udbytteudlodninger har til formål at forhindre, at den juridiske persons indkomst nedsættes som følge af selskabsforholdet og dermed ikke driftsbetinget. I denne forbindelse regulerer KstG's § 8, stk. 3, andet punktum, kun de retlige konsekvenser af, men ikke betingelserne for skjulte udbytteudlodninger. Betingelserne herfor er blevet udviklet gennem Bundesfinanzhofs (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager, Tyskland, herefter »BFH«) retspraksis.
- 7 Ifølge BFH's retspraksis defineres skjulte udbytteudlodninger som omhandlet i KstG's § 8, stk. 3, andet punktum, i forbindelse med et kapitalsselskab som en reduktion af formuen som følge af selskabsforholdet. I størstedelen af de trufne afgørelser har retspraksis anset en reduktion for at være en følge af selskabsforholdet, når kapitalsselskabet skaffer sin selskabsdeltager en formuefordel, som det ikke ville have indrømmet en ikke-selskabsdeltager, hvis det havde handlet i overensstemmelse med god forretningsskik.
- 8 BFH har bl.a. fastslået, at der også kan være tale om en skjult udbytteudlodning, når et kapitalsselskab uden rimeligt vederlag udøver aktiviteter, som tjener selskabsdeltagerens private interesser og fører til tab hos selskabet selv.
- 9 Til belysning af sagen har den forelæggende ret også redegjort for de former for økonomisk virksomhed, der kan udøves af kommuner, og deres muligheder for at sammenfatte overskudsgivende og underskudsgivende virksomheder. Kommuners økonomiske virksomhed udøves i reglen i to organisationsformer. For det første kan en offentligretlig juridisk person udøve økonomisk virksomhed via enkelte såkaldte »virksomheder af økonomisk karakter«. I denne forbindelse anses den offentligretlige juridiske person ganske vist for skattesubjekt, men overskuddet opgøres principielt særskilt for denne juridiske persons enkelte virksomheder af økonomisk karakter. For det andet kan offentligretlige juridiske personer udøve deres økonomiske virksomhed i form af et kapitalsselskab. Disse kapitalsselskaber betegnes som såkaldte »kommunale selskaber«.
- 10 Spørgsmålet om, hvorvidt det i forbindelse med virksomheder af økonomisk karakter på den ene side og kommunale selskaber på den anden side er muligt at

sammenfatte flere enkeltvirksomheder – navnlig overskudsgivende virksomheder med underskudsgivende – til én skattemæssig enhed med henblik på opgørelse af overskud, var ikke lovreguleret, før Jahressteuergesetz 2009 trådte i kraft, men har i mange tilfælde været genstand for retsafgørelser.

- 11 For så vidt angår spørgsmålet om beregningen og beskatningen af overskuddet, sker begge dele i princippet særskilt for hver enkelt virksomhed, når der er tale om virksomheder af økonomisk karakter. I det skattepligtige overskud i en virksomhed af økonomisk karakter kan derfor ikke modregnes underskud i en anden virksomhed af økonomisk karakter med henblik på at reducere skattebyrden. Retspraksis og skattemyndighederne har imidlertid udviklet og anvendt såkaldte »sammenfatningsprincipper«, hvorefter en organisatorisk sammenfatning af flere virksomheder af samme type, af flere forsyningsvirksomheder inden for visse områder (elektricitet, vand, gas eller varme) samt af forsynings- og trafikvirksomheder til én enkelt virksomhed af økonomisk karakter undtagelsesvis er blevet anerkendt skattemæssigt, eftersom de aktiviteter, der blev udøvet i disse, havde samme formål, nemlig forsyningen af borgerne. Disse »sammenfatningsprincipper« blev for så vidt angår virksomheder af økonomisk karakter lovreguleret i KStG's § 4, stk. 6, ved Jahressteuergesetz 2009.
- 12 Spørgsmålet om, efter hvilke principper flere forskellige erhvervmæssigt orienterede aktiviteter, der udøves af en offentligretlig juridisk person, må samles inden for et kommunalt selskab i form af et kapitalselskab, blev ikke bedømt ensartet i retspraksis og af skattemyndighederne i tiden før Jahressteuergesetz 2009.
- 13 Med Jahressteuergesetz 2009, hvorved KStG blev ændret, fastsatte lovgiver for første gang lovregler for den skattemæssige behandling af vedvarende underskudsgivende virksomheder inden for rammerne af virksomheder af økonomisk karakter og kommunale selskaber i offentligretlige personers regi. For så vidt angår de kommunale selskaber skal der som følge af ordningen i § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, i KStG's nye affattelse ikke drages de retlige konsekvenser af skjulte udbytteudlodninger i forbindelse med kapitalselskaber, hvori offentligretlige juridiske personer direkte eller indirekte har flertallet af stemmerne, og hvor det kan godtgøres, at underskuddene hidrørende fra vedvarende underskudsgivende aktiviteter udelukkende bæres af disse selskabsdeltagere, alene af den grund, at de udøver en sådan vedvarende underskudsgivende aktivitet. I henhold til § 8, stk. 7, andet punktum, i KStG's nye affattelse er der tale om en vedvarende underskudsgivende aktivitet, såfremt der af trafik-, miljø-, social-, kultur-, uddannelses- og sundhedspolitiske grunde drives en økonomisk aktivitet uden et omkostningsdækkende vederlag. § 34, stk. 6, fjerde punktum, i KStG's nye affattelse bestemmer, at den nye ordning også finder anvendelse på perioder før 2009. Dermed blev denne ordning også erklæret for anvendelig på 2002 og 2003, som denne sag vedrører.

- 14 Derudover blev der i § 8, stk. 9, i KstG's nye affattelse indført en kompleks ordning for de kommunale selskaber, hvorved det skal sikres, at de privilegerede underskud hidrørende fra vedvarende underskudsgivende aktiviteter ikke modregnes i overskud fra sådanne aktivitetsområder, der ikke anses for »sammenfatningsegnete« med de vedvarende underskudsgivende aktiviteter. Dermed skal der reelt for så vidt angår de kommunale selskaber skabes en situation, der svarer til de sammenfatningsprincipper, der er fastsat for virksomheder af økonomisk karakter i § 4, stk. 6, i KstG's nye affattelse. Ordningen i § 8, stk. 9, i KstG's nye affattelse er imidlertid – i modsætning til bestemmelserne i § 8, stk. 7, i KstG's nye affattelse – ikke blevet givet tilbagevirkende kraft af lovgiver, men skal først anvendes fra 2009 (§ 34, stk. 6, niende punktum, i KstG's nye affattelse).

Vurdering af sagen efter national ret

- 15 Sagsøgerens underskud i de omtvistede år er i fuldt omfang skjulte udbytteudlodninger til by A i dennes egenskab af eneste selskabsdeltager, som forhøjer sagsøgerens indkomst. Sammenhængen med selskabsforholdet følger af, at det ikke er i overensstemmelse med god forretningsskik at afstå fra at kræve en tilsvarende kompensation for underskuddene af selskabsdeltageren. Ved iagttagelse af god forretningsskik ville man ikke være villig til at levere ydelser, som det i princippet påhviler den eneste selskabsdeltager at levere, og acceptere vedvarende underskud i denne forbindelse.
- 16 Den nye ordning i § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, sammenholdt med andet punktum, i KStG's nye affattelse, der blev indført ved Jahressteuergesetz 2009, hvorefter der ikke drages de retlige konsekvenser af skjulte udbytteudlodninger i forbindelse med kapital-selskaber, hvori offentligretlige juridiske personer direkte eller indirekte har flertallet af stemmerne, og hvor det kan godtgøres, at underskuddene hidrørende fra vedvarende underskudsgivende aktiviteter udelukkende bæres af disse selskabsdeltagere, alene af den grund, at de udøver en sådan vedvarende underskudsgivende aktivitet, er imidlertid til hinder for en korrektion for skjulte udbytteudlodninger uden for regnskabet. Betingelserne i § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, sammenholdt med andet punktum, i KstG's nye affattelse er opfyldt i den foreliggende sag.
- 17 Ved anvendelse af § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, sammenholdt med andet punktum, i KstG's nye affattelse kan underskuddene fra driften af svømmehallen modregnes i resultaterne fra sagsøgerens andre driftssektorer (energi- og vandforsyning osv.). Dermed har sagsøgeren reelt mulighed for at modregne underskuddene fra driften af svømmehallen med sagsøgerens andre driftssektorer (energi- og vandforsyning osv.) og reducere sit overskud og dermed sine selskabsskattebyrde tilsvarende i de omtvistede år.

Bedømmelse efter EU-retten

- 18 Det skal afklares, om denne skattebegunstigelse i henhold til § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, sammenholdt med andet punktum, i KstG's nye affattelse er statsstøtte, som er omfattet af artikel 107, stk. 1, TEUF og dermed er undergivet standstill-klausulen i artikel 108, stk. 3, TEUF, idet den er blevet indført uden iagttagelse af den forudgående kontrolprocedure efter artikel 108, stk. 3, TEUF.
- 19 Dette spørgsmål er relevant for afgørelsen i den foreliggende sag. Såfremt § 8, stk. 7, i KstG's nye affattelse er støtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, kan bestemmelsen i henhold til artikel 108, stk. 3, tredje punktum, TEUF ikke finde anvendelse, indtil Kommissionen har besluttet, om skattebegunstigelsen er forenelig med det indre marked. Revisionsankesagen skal i så fald udsættes på Kommissionens beslutning. Såfremt skattebegunstigelsen i henhold til § 8, stk. 7, i KstG's nye affattelse ikke er forbudt støtte, skal FG's afgørelse ophæves, og sagsøgeren skal gives medhold. Sagsøgerens revisionsanke skal i så fald tages til følge. Sagsøgeren kan gøre krav på skattebegunstigelsen.
- 20 Efter den forelæggende rets opfattelse er der tale om statsstøtte i den foreliggende sag. Den forelæggende ret har fremsat følgende bemærkninger desangående.
- 21 Ifølge Domstolens faste praksis skal en national foranstaltning for at kunne kvalificeres som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF opfylde nedenstående betingelser (jf. dom af 19.12.2018, A-Brauerei, C-374/17, EU:C:2018:1024, præmis 19).
- 22 For det første skal der være tale om et statsligt indgreb eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, som direkte eller indirekte kan favorisere visse virksomheder, eller hvorved den begunstigede virksomhed opnår en økonomisk fordel, som den ikke ville have opnået under sædvanlige markedsvilkår (dom af 9.10.2014, Ministerio de Defensa og Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, præmis 21).
- 23 Skattebegunstigelsen i henhold til § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, sammenholdt med andet punktum, i KstG's nye affattelse er en sådan fordel. I henhold til Domstolens faste praksis omfatter begrebet støtte i denne forbindelse ikke blot positive ydelser, men ligeledes de indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, og derved, uden at være tilskud i ordets egentlige forstand, er af samme art og har tilsvarende virkninger (jf. f.eks. dom af 3.3.2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130, præmis 36). Dette er tilfældet i den foreliggende sag, eftersom sagsøgeren som følge af § 8, stk. 7, sammenholdt med § 34, stk. 6, fjerde punktum, i KstG's nye affattelse med tilbagevirkende kraft fritages for at korrigere de løbende driftsunderskud hidrørende fra driften af svømmehallen uden for regnskabet.
- 24 I den foreliggende sag ville der ikke være tale om en sådan fordel, såfremt det statslige indgreb kunne anses for compensation for, at sagsøgeren gennem driften af svømmehallen muligvis (også) opfylder forpligtelser til offentlig tjeneste. Ifølge Domstolens praksis falder offentlige tilskud til virksomheder, som udtrykkeligt

har fået overdraget forpligtelser til offentlig tjeneste, med det formål at kompensere de udgifter, der er afholdt i forbindelse med opfyldelsen af disse forpligtelser, ikke ind under anvendelsesområdet for artikel 107, stk. 1, TEUF (jf. dom af 24.7.2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415). Med henblik herpå skal de betingelser, der er anført i Altmark Trans-dommen, være opfyldt.

- 25 Disse betingelser er blevet undersøgt af den forelæggende ret. Efter rettens opfattelse opfylder § 8, stk. 7, andet punktum, i KstG's nye affattelse dog ikke disse betingelser. Bestemmelsen nævner blot overordnet nogle generelle politiske grunde til en begunstiggelse af en vedvarende underskudsgivende aktivitet. Der ses ikke at foreligge hverken en klar definition af forpligtelserne til offentlig tjeneste eller de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, for at undgå, at kompensationen indebærer en økonomisk fordel, der kan begunstige den pågældende virksomhed i forhold til de konkurrerende virksomheder.
- 26 Derudover er den forelæggende ret af den opfattelse, at heller ikke undtagelsen i artikel 106, stk. 2, TEUF kan udelukke, at der er tale om en fordel. I henhold til artikel 106, stk. 2, TEUF kan en kompensation, der ydes af staten som modydelse for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse på visse betingelser være forenelig med det indre marked. På trods af forskelle mellem ikke-støtte i Domstolens såkaldte Altmark-afgørelse og foreneligheden af støtte i henhold til artikel 106, stk. 2, TEUF må det på nuværende tidspunkt antages, at den retlige prøvelse af betingelserne for en tilladt kompensation i vidt omfang er den samme (jf. Rettens dom af 12.2.2008, BUPA m.fl. mod Kommissionen, T-289/03, EU:T:2008:29).
- 27 For det andet forbyder artikel 107, stk. 1, TEUF støtte, der kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Særligt når en støtte, der er ydet af en medlemsstat, styrker en virksomheds stilling i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten (jf. dom af 10.1.2006, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2006:8, præmis 141 og den deri nævnte retspraksis). Endvidere er det ikke nødvendigt, at den begunstigede virksomhed selv tager del i samhandelen mellem medlemsstaterne.
- 28 Denne forudsætning er opfyldt i nærværende sag. Det styrker de kommunale selskaber økonomisk, når en korrektion for skjulte udbytteudlodninger uden for regnskabet kan undlades. Mulige konkurrenter fra andre medlemsstater får derigennem svækket deres mulighed for at åbne en svømmehal af samme type, som den sagsøgeren driver, markant. Først og fremmest skal der dog i denne forbindelse tages hensyn til, at der ved en undladelse af korrektion for skjulte udbytteudlodninger uden for regnskabet skabes mulighed for, at de løbende underskud kan modregnes i overskud fra andre aktiviteter (f.eks. energi- og vandforsyning) ved opgørelsen af selskabets indkomst. Disse aktiviteter styrkes under alle omstændigheder økonomisk af muligheden for en modregning af underskud. En mulig konkurrencesituation med overregionale private udbydere af

disse aktiviteter er nærliggende. Derfor ville det være uden betydning, såfremt driften af svømmehallen i denne sag eventuelt er en rent lokal økonomisk aktivitet.

- 29 For det tredje skal indgrebet give modtageren en selektiv fordel. Vurderingen af selektiviteten kræver en stillingtagen til, om en national foranstaltning som led i en bestemt retlig ordning kan begunstige »visse virksomheder eller visse produktioner« i forhold til andre virksomheder, der under hensyntagen til formålet med den nævnte ordning befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation og således er udsat for en differentieret behandling, der i det væsentlige kan betegnes som forskelsbehandling (jf. dom af 21.12.2016, Kommissionen mod World Duty Free Group m.fl., C-20/15 P og C-21/15 P, EU:C:2016:981, præmis 54, og Kommissionen mod Aer Lingus, C-164/15 P og C-165/15 P, EU:C:2016:990, præmis 51).
- 30 Det er en forudsætning for, at en national skatteforanstaltning kan betegnes som »selektiv«, at det først identificeres, hvad der er den almindelige eller »normale« skatteordning i den pågældende medlemsstat. Derefter skal det godtgøres, at den omhandlede skatteforanstaltning udgør en afvigelse fra den almindelige ordning, for så vidt som den indfører en differentiering mellem erhvervsdrivende, der i forhold til det formål, der forfølges med den pågældende medlemsstats skattesystem, befinder sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation (dom af 21.12.2016, Kommissionen mod World Duty Free Group m.fl., C-20/15 P og C-21/15 P, EU:C:2016:981, præmis 57).
- 31 I den foreliggende sag afviger § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, sammenholdt med andet punktum, i KstG's nye affattelse for så vidt angår en offentligretlig juridisk persons kommunale selskaber fra den almindelige ordning for en korrektion for skjulte udbytteudlodninger uden for regnskabet i henhold til KstG's § 8, stk. 3, andet punktum, når sådanne selskaber ud fra almene politiske overvejelser fortsætter med at udøve en aktivitet, selv om denne aktivitet giver dem vedvarende underskud. Den nye ordning i § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, sammenholdt med andet punktum, i KstG's nye affattelse giver dermed en offentligretlig juridisk persons kommunale selskaber mulighed for at undlade at foretage en korrektion for de skjulte udbytteudlodninger uden for regnskabet. Reelt gives disse virksomheder først derigennem mulighed for at modregne de løbende underskud i overskud fra andre aktiviteter ved opgørelsen af selskabets indkomst. Henset til det formål, der forfølges med den generelle ordning vedrørende skjulte udbytteudlodninger i KstG's § 8, stk. 3, andet punktum, hvorefter forringelser af formuen som følge af selskabsforholdet ikke må nedsætte beskatningsgrundlaget, befinder alle kapitalselskaber sig i deres egenskab af erhvervsdrivende i en sammenlignelig faktisk og retlig situation. Der er således tale om et tilfælde af sektorspecifik selektivitet til fordel for visse virksomheder, der varetager opgaver af generel interesse.
- 32 For det fjerde skal foranstaltningen fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene. Ifølge Domstolens praksis skal det ikke godtgøres, at

støtten faktisk fordrejer konkurrencen, men alene undersøges, om støtten kan fordreje konkurrencen (jf. dom af 10.1.2006, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2006:8, præmis 140 og den deri nævnte retspraksis).

- 33 I nærværende tilfælde må der antages at foreligge en mulig konkurrenceforvridning som følge af § 8, stk. 7, første punktum, nr. 2, sammenholdt med andet punktum, i KstG's nye affattelse. I denne forbindelse skal der atter tages hensyn til, at der først ved en unkladelse af korrektion for skjulte udbytteudlodninger uden for regnskabet skabes mulighed for, at de løbende underskud kan modregnes i overskud fra andre aktiviteter (f.eks. energi- og vandforsyning) ved opgørelsen af selskabets indkomst, og at skattebyrden på disse overskudsgivende aktiviteter derved kan reduceres. En mulig konkurrencesituation med overregionale private udbydere af disse aktiviteter er nærliggende.
- 34 Endvidere er der efter den forelæggende rets opfattelse heller ikke tale om en såkaldt »de-minimis«-støtte, som er omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 (EUT 2006, L 379, s. 5). I henhold hertil udgør økonomisk støtte på højst 200 000 EUR over en treårig periode ikke statsstøtte, eftersom den ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne i væsentligt omfang. Uanset at dette beløb må antages at være overskredet i den foreliggende sag, fremgår det af Domstolens retspraksis, at en national lovgivning, der ikke fastsætter nogen grænse for det beløb, som en individuel virksomhed kan have ret til, allerede af denne grund ikke er omfattet af den de minimis-regel, der er indført ved Kommissionens meddelelse (jf. dom af 3.3.2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130).
- 35 Efter den forelæggende rets opfattelse er der i nærværende sag i øvrigt heller ikke tale om en »eksisterende« støtte, men om en »ny« støtte som omhandlet i artikel 108, stk. 3, TEUF, som derfor er omfattet af standstill-klausulen i henhold til artikel 108, stk. 3, tredje punktum.
- 36 Domstolen forelægges det ovenfor anførte spørgsmål til præjudiciel afgørelse med henblik på en afklaring af spørgsmålet om, hvorvidt den forelæggende rets opfattelse i denne sag er korrekt og der rent faktisk er tale om statsstøtte.